

[Henning Rasmussen]

nal begrænsning af udgifterne. Jeg vil gerne føje et eksempel mere til. Det fremgår af kataloget, den lange liste, at man til næste år vil reducere bloktilskuddet til kommunerne med 240 mill. kr. under henvisning til, at nu skal kommunerne ikke længere i 1984 gøre en særlig indsats for unge arbejdsløse. Det var et påbud, kommunerne fik for få år siden. Der skete ikke en forhøjelse af bloktilskuddene i den anledning. Nu fjerner man den forpligtelse – i øvrigt til stor skade for de unge arbejdsløse – og så skærer man 240 mill. kr. i bloktilskud med henvisning til, at der jo er en besparelse. Det har ikke noget at gøre med de grundlæggende tanker og den regelsætning, der ligger i lovgivningen om byrdefordelingen, og det er i alt fald en fundamental ændring af opfattelsen af, hvordan byrdefordelingen bør være imellem staten og kommunerne.

Jeg vil gerne sige til hr. Dræbye, som refererer til en samtale med mig i Aktuelt den 31. august sidste år, at jeg synes, hr. Dræbye i stedet skulle læse det forslag til forhandling om en økonomisk plan, som blev offentliggjort på samme tidspunkt, og hvor der står præcist, hvad det var, regeringen sigtede mod. Der står, at regeringen ville ændre byrdefordelingen, sådan at beskæringen skete i forhold til kommunernes økonomiske bæreevne. Det oversætter hr. Dræbye og indenrigsministeren til, at det svarer altså nøjagtigt til det forslag, som regeringen har fremsat. Det er altså åbenbart stadig væk forbigået deres opmærksomhed, at der i betækningsbidraget fra den socialdemokratiske gruppe i finansudvalget står, at vi i alt fald ville have gennemført den ændring i forhold til en ren udligning efter skattegrundlag, at man ville tage hensyn til de berettigede indvendinger, der er rejst imod forslaget, under henvisning til, at der allerede i forvejen sker en ændret byrdefordeling, sker en skattegrundlagsudligning imellem landets kommuner. Det synes jeg er et rimeligt minimum af hensyn at tage, men det vil man altså ikke tage. Allerede derved adskiller beskæringsmetoden sig fra den, vi var inde på.

Når jeg har sagt, at vi i beskæringen ville ligge et stykke under 3 mia kr., så siger hr. Dræbye, at så var det altså 3 mia kr., vi stræbte efter. Læs dog det, der fremgik af det, nemlig at det, vi ville søge, var at opnå kommunernes indforståelse med, at der blev

skåret 2 mia kr., men selvfølgelig under den forudsætning, at der var accept af, at det lod sig gøre på en forsvarlig måde! Derfor kan det ikke nytte noget, at man fremstiller sagen, som om vi i ét og alt var enige med den nuværende regering. Jeg synes langt hellere, man skulle anerkende, at vi står ved, at kommunerne skal være med i besparelserne, at vi står ved, at der burde ske noget, men fri os for at gøre vores forslag synonymt med de forslag her, og acceptér dog vores reelle begrundelser for, at vi ikke kan acceptere disse forslag!

Ingerlise Koefoed (SF):

Indenrigsministeren siger, at der ikke kan blive tale om skatteforhøjelser i kommunerne for 1983, for budgetterne er jo lagt. Ja, budgetterne var lagt for 1983, da dette indgreb imod de allerede lagte budgetter kom, og det er sikkert rigtigt, at der ikke bliver tale om nogen skatteforhøjelser i 1983 i kommunerne, idet det rent teknisk vil være meget svært for kommunalbestyrelserne at komme igennem med skatteændringer, at få ændret skattekort, og hvad ved jeg. Men ikke desto mindre er det til finansudvalget blevet sagt, at de kommuner, der ikke kan klare disse ting uden at låne, kan låne. Hvem skal så betale de penge tilbage, som de kommuner låner? Det skal da kommunerne. Hvordan kan man så med så stor sikkerhed sige, at man vil anvise endnu flere besparelser til næste år, så der heller ikke bliver stigning i kommuneskatterne? Jeg ville være forsigtig, hvis jeg var indenrigsministeren, med at love landets kommuner den slags ting.

Indenrigsministeren siger også meget fint, at der kommer da ikke arbejdsløshed ud af dette. Hvordan tør indenrigsministeren sige det? Der er regnet med en serviceforringelse. Der er regnet med standardforringelser. Der er regnet med stop for ansættelse af administrativt personale. Det betyder i hvert fald en speeding-up af den naturlige afgang. Det betyder, at der f.eks. ikke kan ansættes nye sagsbehandlere i en tid, hvor der vil være stærk brug for dem. Det betyder i realiteten større arbejdsløshed, fordi de mennesker, som der var behov for at ansætte, ikke bliver ansat.

Der er regnet med f.eks. 40 mill. kr. i besparelser på plejehjemmene. Der er regnet